

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: J. T.
zastoupen zmocněnkyní B. C.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královehradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, čj. KUKHK-34982/DS/2019/Er

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, čj. KUKHK-34982/DS/2019/Er, se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 3.000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 17. 9. 2019, sp. zn. SZ MMHK/148062/2019/OD3/Ště MMHK/163042/2019 (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo „magistrát“), kterým magistrát dle [§ 118c odst. 1](#) zákona č. [361/2000 Sb.](#), o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon

- o silničním provozu“), rozhodl o zadržení řidičského průkazu žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a v jeho průběhu zjištěné skutečnosti s poukazem na listiny založené ve správním spise. Připomněl právní úpravu týkající se zadržení řidičského průkazu, konkrétně § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu, dle něhož je policista oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Uvedl, že žalobci byl řidičský průkaz zadržen dle § 118a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, dle něhož policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla nebo odtahením vozidla, jestliže se řidič (dle písm. f/) přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.
 3. Žalovaný dále uvedl, že řízení o zadržení řidičského průkazu je zvláštním druhem řízení, jehož předmětem není posoudit, zda účastník řízení spáchal přestupek, ale zda zadržení řidičského průkazu, ke kterému je policista podle ustanovení § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu oprávněn, proběhlo v souladu s právní úpravou. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2009, čj. 7 As 69/2008-47, dle něhož nelze slučovat zadržení řidičského průkazu s řízením o přestupku, a dále (tak jako předtím správní orgán I. stupně) na rozsudek ze dne 27. 5. 2011, čj. 5 As 74/2010-74, dle něhož *„ustanovení § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu ve spojení s § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu neposkytuje správním orgánům možnost správního uvážení. Uvedená ustanovení zákona o silničním provozu správnímu orgánu jednoznačně stanoví, jakým způsobem má rozhodnout v případě naplnění některého z předpokladů předvídaných v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu. Tato ustanovení nedávají správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní úvahu o aspektech předmětného jednání či pro zohlednění jiných než v těchto ustanoveních uvedených kritérií.“*
 4. Žalovaný vyjmenoval důkazy, na základě kterých bylo zejména rozhodováno, tj. Potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 14. 8. 2019, Oznámení o zadržení řidičského průkazu, úřední záznam a CD s nahrávkami průběhu kontroly se žalobcem. V reakci na odvolací námitky proti prvostupňovému rozhodnutí se vyjádřil k formulaci výroku rozhodnutí a jeho odůvodnění a označil je za nerozporné a přezkoumatelné. K postupu policejní hlídky při služebním zákroku konstatoval, že není kompetentní zabývat se takovou námitkou, tou že se může zabývat příslušný orgán Policie ČR. K námitce nevypořádání se s předloženými důkazními prostředky uvedl, že skutečnost, že zasahující policista byl oprávněn zadržet řidičský průkaz, je doloženo pozitivním výsledkem testu DrugWipe 5S na opiáty, přičemž veškeré další dokazování ohledně podezření ze spáchání přestupku v dopravě bude prováděno v samostatném správním řízení.
 5. Žalovaný uzavřel, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí poskytuje dostatečnou oporu a vyplývá z něho, že skutkový děj, který byl v procesu dokazování, jenž správní orgán prováděl, zjišťován, byl z provedených důkazů zrekonstruován správním orgánem z moci úřední natolik bezpečně a bezrozporně, že na jeho základě nebylo možné rozhodnout jinak než tak, jak bylo rozhodnuto.

II. Shrnutí žalobních bodů

6. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení v celém rozsahu, označil jeho obsah za nelegitimní a nemající náležitosti správního a úředního jednání.
7. Žaloba a další podání žalobce jsou formulovány poněkud nepřehledně a chaoticky, a to i tím, že jsou adresovány současně dalším subjektům veřejné správy, lze však vysledovat následující žalobní body. Předně žalobce vznášel námitky proti samotnému použití testeru DrugWipe 5S, který dle jeho názoru nelze použít jako „právní důkaz ve věci pro jeho nepředvídanou a nepředpokládanou reakci instalovaných protilátek na léčiva požívatiny, které toto zařízení/souprava zcela chybně vyhodnocuje“. Proto nelze vůči fyzické osobě vyslovit podezření, ani ji vyzvat k lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu. A není možné bez důkazních prostředků zadržet řidičský průkaz na základě bezdůkazního a nelegitimního tzv. orientačního měření drog v těle fyzických osob.
8. Dále žalobce označil samotný policejní zásah dne 14. 8. 2019 vůči jeho osobě i vůči B. C. za nezákonný a protiústavní pro porušení základních práv a svobod a vůči jeho osobě o konání „obsahující nadání poškození zdraví“.
9. Dále žalobce namítl, že policie vůči jeho osobě porušila zásady a zákony, které je nutné dodržet při kontaktu s biologickým materiálem, tj. biologický materiál byl vystaven přímému slunečnímu světlu a teple, což je zakázáno, úřední osoba Policie ČR nepoužila ochranných rukavic odolných proti proříznutí, přestože při manipulaci s biologickým materiálem se vždy musí použít ochranné rukavice pro případ možné kontaminace (např. svým potem) a Policie ČR není schopna ve svých vozech při vysokých teplotách v letních měsících dodržet skladovací zásady a způsob použití v souladu s návodem na použití testerů a není ani schopna tyto zásady pro skladování těchto souprav nijak prokázat. Policie dle žalobce rovněž jednala ve výkonu veřejné správy zcela mimo svou zákonnou příslušnost a kompetentnost k lékařským vědám, když dokonce „popsala v úředním protokole v rovině odběru klinické anamnézy osobní stav fyzické osoby“ (tj. žalobce).
10. Žalobce dále namítl, že samotné odmítnutí krevního testu není porušením zákona, a tudíž proti tomuto jednání fyzické osoby nesmí být použit sankční mechanismus. Uvedl, že Policie ČR na základě orientačního testu na drogy vyslovila vůči němu podezření, že je pozitivní na drogu a že je tudíž jeho povinností se na výzvu úřední osoby podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, aby byla potvrzena či vyvrácena pozitivita na drogu. Žalobce zdůraznil, že vyšetření neodmítl, nýbrž sdělil, že s policií nikam nepojede, jelikož jej chtěla k vyšetření a odběru krve eskortovat v poutech. Tento úřední postup je však nejen nepřiměřeným, ale i útiskem ve smyslu zákona č. 40/2009 Sb. Žalobce uvedl, že je veden u úřadu práce jako fyzická osoba v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu, a proto že lékařské vyšetření a eskorta pro něj představovala přímo hrozící riziko poškození jeho zdraví.
11. Závěrem žalobce uvedl, že k žalobě a podezřením v žalobě uvedeným se v plném rozsahu připojuje i B. C., která jeho osobě poskytuje zdravotní asistenci pomocí, dohledem a péčí od roku 1988, od roku 2015 oficiálně ve smyslu § 83 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. V reakci na žalobu zopakoval průběh správního řízení a argumentaci uvedenou již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zopakoval i přesvědčení, že odůvodnění rozhodnutí poskytuje dostatečnou oporu pro to, že skutkový děj, který byl v procesu dokazování zjišťován, byl z provedených důkazů zrekonstruován správním orgánem natolik bezpečně a bezrozporně, že na jeho základě nebylo možné rozhodnout jinak než tak, jak bylo rozhodnuto.
13. Má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti včetně posouzení závažnosti jednání. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Replika a další vyjádření žalobce

14. V replice ze dne 18. 2. 2020 na vyjádření žalovaného adresované rovněž kromě krajského soudu i dalším subjektům veřejné správy žalobce namítal, že se oba správní orgány nevypořádaly s faktem, že při odběru salivátu z orofaciální oblasti testerem DurgWipe nepoužil policista ochranných rukavic, čímž porušil KŘP Královéhradeckého kraje, nařízení MZČR a zákonné zásady při manipulaci a kontaktu s biologickým materiálem. Dále k věci doplnil dle jeho názoru závažnou skutečnost, a to, že úřední osoba z odboru přestupků magistrátu sice zahájila nové správní řízení, ale k objasnění skutkového stavu měla požádat o svědectví B. C.. Dále uvedl, že policie znemožnila poskytovat mu péči, pomoc a dohled v rámci poskytované zdravotní asistence B. C. a svým konáním policejní zásah nedůvodně prodlužovala a způsobila mu těžkou újmu na zdraví. Dále žalobce znovu popsal průběh silniční kontroly a podrobně popsal jednotlivé kroky při postupu policie, které označil za nezákonné, a vznesl a obšírně rozvedl námitku podjatosti proti úředním osobám magistrátu.
15. V dalších podáních adresovaných kromě krajského soudu i dalším subjektům veřejné správy žalobce vedle dvou návrhů na předběžné opatření podrobně zopakoval své argumenty k věci samé, dále se vyjádřil k otázce přítomnosti účastníků řízení ve věci při úkonech prováděných správním orgánem a namítal, že správní orgány (vyjmenoval které) odepřely žalobci práva účastníka řízení tak, že mu znemožnily přítomnost při dokazování a neseznámily ho s prováděnými úkony, aby se k nim mohl adekvátně vyjádřit.
16. Žalobce vznesl i námitku podjatosti vůči soudcům senátu 30 A zdejšího krajského soudu, o níž rozhodl Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím ze dne 10. 6. 2020, čj. Nao 62/2020-270, tak, že soudci uvedeného senátu nejsou z projednávání a rozhodnutí v této věci vyloučeni.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé a § 76 odst. 1 s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.
18. Ze správního spisu vyplývají následující, pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:
19. Na základě Oznámení o zadržení řidičského průkazu ze dne 14. 8. 2019, čj. KRPA-82408-8/PŘ-2019-050040, z něhož vyplynulo, že žalobci byl dne 14. 8. 2019 zadržen příslušníkem policejního orgánu řidičský průkaz, správní orgán I. stupně vyhotovil dne 16. 8. 2019 Oznámení o zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu, v němž žalobci sdělil, že zahajuje správní řízení ve věci a že dne 9. 9. 2019 bude provedeno dokazování mimo ústní jednání.
20. Žalobce v reakci na to ve svých podáních ze dne 1. 9., 3. 9. a 8. 9. 2019 popsal průběh incidentu, ke kterému došlo při policejní kontrole dne 14. 8. 2019 na dálnici D11, podrobně se vyjádřil k postupu policejního orgánu, kterému vytýkal nesprávný a nezákonný postup při kontrole, přiložil potvrzení prokazující dobu poskytování péče vydané Úřadem práce ČR - kontaktním pracovištěm Nymburk dne 15. 8. 2019, posudek

- o zdravotním stavu ze dne 24. 5. 2019 a potvrzení o zdravotní způsobilosti k řízení/obsluze motorových vozidel, prostředků či strojů apod. ze dne 25. 1. 2018.
21. Dne 9. 9. 2019 proběhlo u správního orgánu I. stupně dokazování mimo ústní jednání, k němuž se žalobce nedostavil.
22. Dne 17. 9. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu rozhodl o zadržení řidičského průkazu žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku. V něm mimo jiné poukázal na to, že zadržení řidičského průkazu je zvláštním druhem řízení, jehož předmětem není posoudit, zda účastník řízení spáchal přestupek, ale zda zadržení řidičského průkazu policistou proběhlo v souladu s právní úpravou. Uvedl, že po vyhodnocení důkazů (shromážděných podkladů) má zato, že policisté postupovali dle § 118b zákona o silničním provozu v souladu s § 118a odst. 1 písm. f) téhož zákona. Správní orgán konstatoval, že po splnění podmínky dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu mu nezbylo jinak, než rozhodnout, jak uvedl ve výroku. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, čj. 5 As 74/2010-74, z něhož citoval, že *„ustanovení § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu ve spojení s § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu neposkytuje správním orgánům možnost správního uvážení. Uvedená ustanovení zákona o silničním provozu správnímu orgánu jednoznačně stanoví, jakým způsobem má rozhodnout v případě naplnění některého z předpokladů předvídaných v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zákona o silničním provozu. Tato ustanovení nedávají správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní úvahu o aspektech předmětného jednání či pro zohlednění jiných než v těchto ustanoveních uvedených kritérií.“*
23. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 11. 2019 zamítl žalobou napadeným rozhodnutím, v němž se zcela ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně.
24. Podstatou projednávané věci je otázka, zda byly dány důvody k zadržení řidičského průkazu žalobce podle § 118b ve spojení s § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu. K zadržení řidičského průkazu v daném případě došlo při silniční kontrole žalobce jako řidiče motorového vozidla zn. Peugeot, registrační značky 6AU 8005 dne 14. 8. 2019.
25. Dle § 118b odst. 1, věty první, zákona o silničním provozu je policista oprávněn zadržet řidičský průkaz z důvodů podle § 118a odst. 1 písm. a) až h) téhož zákona. Jedním z těchto důvodů je dle písm. f), jestliže se řidič přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou.
26. Dle § 118b odst. 2 zákona o silničním provozu po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí držitel řidičského oprávnění řídit motorové vozidlo.
27. Dle § 118c odst. 1 věty první zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce.
28. Předně je nutno zdůraznit, že předmětem soudního přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí magistrátu ze dne 17. 9. 2019, sp. zn. SZ MMHK/148062/2019/OD3/Ště

MMHK/163042/2019, kterým správní orgán I. stupně žalobci dle § 118c odst. 1 silničního zákona zadržel řidičský průkaz ve spojení se žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného. Předmětem přezkumu naopak není a nemůže být řízení o přestupku, které bylo se žalobcem vedeno v souvislosti s popsáním skutkem ze dne 14. 8. 2019, a ani výsledek řízení o přestupku tak není pro danou věc podstatný.

29. V tomto řízení o zadržení řidičského průkazu se oba správní orgány při svém hodnocení, zda byly dány důvody k zadržení řidičského průkazu žalobce podle § 118b ve spojení s § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu, opíraly o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2011, čj. 5 As 74/2010-74, v němž tento soud dospěl k závěru, že § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu neposkytuje správnímu orgánu možnost správního uvážení. Soud to tehdy zdůvodnil tak, že toto ustanovení (stejně jako s ním související § 118a odst. 1) neobsahuje žádná kritéria, která by bylo možno při rozhodování zvažovat, a naopak jednoznačně přikazuje správnímu orgánu, jak rozhodnout.
30. Tuto úvahu však nelze považovat za správnou. Možnost správního uvážení se totiž v legislativním jazyce standardně vyjadřuje výrazy *lze*, *může*, *je oprávněn*. Užije-li zákonodárce těchto výrazů v souvislosti s rozhodováním správního orgánu, nutno to vyložit tak, že tím správnímu orgánu dává na vybranou, zda k určitému následku sám přivolí, nebo ne. Chtěl-li by zákonodárce vyjádřit, že následek musí nastat vždy (řidičský průkaz má být zadržen), když bude splněna stanovená zákonná podmínka, formuloval by zmíněné ustanovení § 118b odst. 1 jinak (např. „policista zadrží řidičský průkaz“). To připustil a podrobně vysvětlil i Nejvyšší správní soud ve svém pozdějším rozhodnutí ze dne 18. 4. 2018, čj. 10 As 174/2017-27 (všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na WWW.nssoud.cz), v němž názor uvedený v rozsudku čj. 5 As 74/2010-74 označil za ojedinělé vybočení z jeho jinak ustálené judikatury k otázce užití správního uvážení.
31. Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku ze dne 18. 4. 2018, čj. 10 As 174/2017-27, vyložil právní úpravu obsaženou v ustanovení § 118a odst. 1, § 118b odst. 1 a § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu tak, že *„[v]ýrazy ‘může, je oprávněn a lze’ znamenají, že následek dále popsany v zákoně nenastává nevyhnutelně vždy, když je splněna hypotéza právní normy, ale jen tehdy, jestliže to správní orgán uzná za vhodné či potřebné; správnímu orgánu se zde tedy dává na uvážení, zda zákonem dovolený (nikoli přikázaný) následek nastane. (...)“*
32. *Hodlá-li správní orgán setrvat na tom, že řidičský průkaz zadržen být měl, pochopitelně se tak nemůže rozhodnout na základě nahodilého rozmaru či z jiného svévolného popudu, nýbrž musí být veden racionálními argumenty. Jako racionální se jeho úvaha musí jevit také navenek, což správnímu orgánu přináší povinnost zachytit své myšlenky písemně v odůvodnění rozhodnutí. Pokud z rozhodnutí nelze vyčíst žádné konkrétní důvody, pro které se orgán rozhodl řidičský průkaz (i nadále) zadržet, nemůže rozhodnutí obstát. (...)“*
33. *NSS tedy shrnuje: ustanovení, které bylo sporné v této věci, neobsahovalo žádná kritéria, která by měl správní orgán povinně použít při úvaze, zda zadrží řidičský průkaz, nebo zda jej řidiči vrátí. To však nemohlo vést správní orgán k závěru, že v takovém případě je zkrátka nutné zadržet řidičský průkaz vždy, když je naplněn některý zákonný předpoklad podle § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu: naopak měl správní orgán v takové situaci zkoumat, jaká rozumná kritéria by měla být naplněna pro tak závažný následek, jakým je předběžné*

zadržení řidičského průkazu (okolnosti skutku, míra intoxikace řidiče, jeho přestupková minulost ...), a míru naplnění těchto kritérií měl popsat ve svém rozhodnutí. Neučinil-li tak, nemůže jeho rozhodnutí obstát, protože soud nemůže přezkoumat jeho volné správní uvážení. Z téhož důvodu nemůže obstát ani rozsudek městského soudu, který se ztotožnil se závěrem, že žádné správní uvážení tu není a správní orgán musí rozhodnout o zadržení řidičského průkazu vždy, když je tu důvodné podezření z řízení pod vlivem alkoholu.“

34. Ze shora citované právní úpravy tedy plyne existence a zároveň povinnost správního uvážení, v jehož rámci musí správní orgán vyhodnotit, zda pro věc podstatné okolnosti jsou či nejsou důvodem pro rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu.
35. V projednávané věci však ani magistrát, ani žalovaný ve svých rozhodnutích nijak konkrétně nezdůvodnili, proč žalobci řidičský průkaz zadrželi. Oba orgány pouze odkázaly na to, že byla naplněna podmínka stanovená v § 118a odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, že skutečnost, že zasahující policista byl oprávněn zadržet řidičský průkaz je doložena pozitivním výsledkem testeru DrugWipe 5S na opiáty a že ustanovení § 118a odst. 1 ve spojení s § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu nedávají správnímu orgánu žádný prostor pro vlastní úvahu.
36. Jak ale bylo právě uvedeno, splnění podmínky stanovené v § 118a odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu není bezvýhradným zákonným příkazem k rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, je to bod, v němž teprve správní orgán začíná uvažovat, zda jej zadrží, nebo nikoli. Ostatně v tom spočívá podstata správního uvážení.
37. Správní orgány obou stupňů proto postupovaly v projednávané věci v rozporu se zákonem, jestliže opomenuly učinit úvahu ohledně hodnocení konkrétních skutkových okolností, které je vedly k rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu žalobce. Nutno zdůraznit, že účelem právní úpravy obsažené v [§ 118a](#) a [§ 118c zákona o silničním provozu](#) je zajištění bezpečného provozu na pozemních komunikacích (minimálně) do doby pravomocného skončení řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen. Správní orgán v řízení dle [§ 118c odst. 1 zákona o silničním provozu](#) nečiní závěr o tom, zda byl spáchán přestupek nebo trestný čin (nemůže tak učinit ani při řešení předběžné otázky, jak plyne z § 57 odst. 1 písm. c/ [správního řádu](#)). Správní orgán pouze optikou veřejného zájmu na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích vyhodnotí, zda policejním orgánem popsané a zjištěné skutkové okolnosti zakládají důvodné podezření, že se řidič dopustil skutku, který může být kvalifikován jako přestupek nebo trestný čin, a zda jsou naplněna další rozumná kritéria, pro která je nutno přistoupit k rozhodnutí o zadržení jeho řidičského průkazu. To ve shora zmíněném rozsudku čj. [10 As 174/2017-27](#) Nejvyšší správní soud zdůraznil v bodě [38]: „...*(s)právní orgán měl v takové situaci zkoumat, jaká rozumná kritéria by měla být naplněna pro tak závažný následek, jakým je předběžné zadržení řidičského průkazu (okolnosti skutku, míra intoxikace řidiče, jeho přestupková minulost atd.) a míru naplnění těchto kritérií měl popsat ve svém rozhodnutí.*“ Absence hodnotících úvah v uvedeném směru činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
38. Ostatními žalobními námitkami se krajský soud nezabýval, neboť by bylo to za dané situace předčasné.

VI. Závěr a náklady řízení

39. S ohledem na shora uvedené krajský soud dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů zrušil a současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Krajský soud nezrušil zároveň prvostupňové rozhodnutí, byť trpí stejnou vadou, protože pokud nebude žalovaným zvolen jiný procesní postup, může být vytknutá vada napravena i v rámci odvolacího řízení, neboť rozhodnutí orgánu I. a II. stupně tvoří jeden celek, přičemž odvolací řízení má nejen povahu přezkumnou, ale též povahu nápravnou ve vztahu k pochybením orgánu I. stupně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2012, čj. 5 Afs 48/2011-66). V tom případě současně neopomene řádně vypořádat všechny odvolací námitky.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, má proto nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení žalobce byl zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč za žalobní návrh. Náhradu za zaplacený soudní poplatek za návrhy na předběžné opatření ve výši 2 x 1.000 Kč soud nepřiznal, neboť těmto návrhům krajským soudem vyhověno nebylo (k tomu srov. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 6. 2021, čj. 30 A 100/2019-127, a ze dne 24. 6. 2021, čj. 30 A 100/2019-127).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 8. října 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu